

Ének: Köszöntelek Benneteket közös Karácsonyunkon: **Az Úr legyen veletek!**

Messiás született! A sok önjelölt messiás közt ő az, akit az Isten küldött.

Minden népnek megvan a maga igazi Messiása: Lao ce, Konfuce, Zarathustra, Buddha...stb., akik lényegében ugyanazt tanították (igaz őket is ugyanúgy meghamisították). A mi kultúrkörünknek a Messiása a Betlehemben született Jézus.

Ki vagy Te Istentől küldött Jézus - Messiás? Ki vagy Te nekünk?

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket: Ki nekünk Jézus? ... **Bánjuk bűneinket!**... Irgalmazzon nekünk...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki mindegyikünk lelkében szólsz hozzánk, de külön is segítesz rajtunk a Te küldötteiden keresztül. Add, hogy mindkét hangra figyelni tudjunk és helyesen kövessünk Téged, aki élsz és szeretsz...

Evangélium Lk 2, 8-20.

A karácsonyi evangélium (örömhír) szerint a mi Messiásunk érkezését **angyalok** hirdették, dicséretet mondva az Istennek, békességet hirdetve a jóakarátú embereknek.

A mi Messiásunk befogadói az egyszerű **pásztorok** és Messiást kereső **bölcsek**. (Nem királyok!)

A mi Messiásunk olyan világba érkezett, amilyen azóta is a világ, ahol **Augustus** császár, **Heródes** király és csatlósai élnek is uralkodnak.

Mit hoztál Te Jézus – Messiás nekünk? Mit hoztál, nem csak szimbolikusan, de valóságosan?

1) Menedék

A kérdésre egy szóval próbálom megfogalmazni a választ: **Menedéket...**

A világ megváltói által vészhelyzetbe jutott evilágba a menedéket a betlehemi istálló szimbolizálja, benne Mária, József és a gyermek Jézus: vagyis **a család**.

Minden ember első menedéke a család, ahol a torz és fenyegető világ elől biztonságot és békességet találhat az ember.

Mi újat hoztál még nekünk Te Jézus - Messiás? Felnőve ez a gyermek kiválasztott magának tizenkét barátot, különféle családokból, ezzel megmutatta nekünk a másik legfontosabb menedéket, a biztos és erős társakat, baráti kört, a kis személyes **közösséget**.

A pszichológusok és szociológusok egyhangú véleménye az, hogy ez a két csoport lehet a patológikus társadalomban a szinte kizárólagos menedéke az embernek, ahol a személyesség, az intimitás, az emberi „jólét” megtalálható. Megjegyzendő, hogy ezt a két istenarcú alakulatot fenyegeti a legtöbb veszély és támadás.

2) Harc és béke

Az emberiség egyre súlyosabb vész helyzetének oka kettős. Az egyik a belső veszély, amit az állatvilágból hoztunk magunkkal; a másik a külső veszély, amit evilág messiáskirályai tökélyre fejlesztettek. Ez a veszély, egy szóban megfogalmazva: **a harc**.

Mindenki harca mindenki ellen! Pontosabban az ellenséggel szemben. Evilág torz szelleme ugyanis a pozícióharc, az ellenségképzés. Mindig harcolni kell valaki vagy valakik ellen, hogy diadalittasan kiálthassunk fel: Győztünk!!! Miénk a pénz, paripa, fegyver!

A menedék, ahová ebből a világból behúzódhatunk, az a családi és baráti kör, melynek eszménye és célja: **a béke**. Az ellenséget nem ismerő emberek békessége. Az Isten-világot megteremteti akaró emberek békéje.

3) A valóság

Igaz, példát adtál Te Betlehemben született Jézus - Messiás szimbolikusan az emberlét boldogságának lehetőségére, egy patológus, militarista világában. De semmit sem ér ez az általad valóságban megélt, de nekünk csak szimbolikus példa, ha számunkra nem menedék valóságosan a család és közösség. Ha beengedjük a családba és közösségbe is az evilág szellemét. Sajnos nagy a veszélye ennek, mert ösztönösen ott él bennünk és kívülről is fertőz minket a **harc, a gyűlölet szelleme**.

Három szinten is folyhat ez a csata. Úgy, mint a **nemek** harca, a **generációk** harca és a **testvérek** harca. Mindegyik pozícióharc, mindegyik ellenséges támadás. Gondoljunk a férfi és nő, a férj és feleség hatalmi harcaira („*Kinek van igaza?*” „*Ki a bűnös?*”). A gyermek és szülő generációs harcaira (*Nem érdekel a prédikációtok!*” „*Én nem akarok jó kisfiú, jó kislány lenni!*”). A Káin és Ábel féle gyilkos testvérharca és testvérháborúra („*Nem vagyok féltékeny, de te biztosan hülye vagy!*”).

Ha ennek a gyilkos szellemnek engedünk, akkor nem Isten békéje lesz a családjunkban és közösségünkben, és nem terjesztjük az Isten világát az evilágban, hanem minket olvaszt magába egy torz, beteg, ellenséges világ.

--- Betlehemi **Gyermek**, aki felnőve **Mesterünk** lettél, segíts nekünk megérteni, hogy a férfi és a nő, a férj és feleség nem lehet ellensége egymásnak! Hogy a szülő és gyermek nem fordulhat szembe egymással és nem támadhat egymásra! Hogy a testvérek jó testvérek kell, hogy legyenek, és szeressék egymást!

A középkorban karácsonykor meghirdették a „**Treuga Dei**”-t, az „**Isten békéjét**”: letenni a kardot, szüneteltetni a háborút! A korunkban és a mi életünkben állandósítani kell a Treuga Dei-t, az Isten békéjét, a betlehemi Jézus - Messiás békéjét! Állandósítani, ha esélyt akarunk adni magunknak arra, hogy boldogok lehessünk ezen a Földön.

[Kovács László]